

Hoofdstuk 11

De geboorte van Kaïn en Abel

1. En zie, toen verdween de Liefde voor de ogen van de geschapenen, terugkerend in de heilige schoot van de Vader.
2. En zie nu, jij Mijn luie en slechte knecht, die ook nog zeer hardhorend is; want Ik moet je als een schoolkind uit de eerste klas woord voor woord dicteren en nog versta je Me niet en vraagt Mij dikwijls twee, drie, vijf, vaak tot tien maal toe en kijk, Ik herhaal altijd getrouw ieder woord voor je! Let daarom beter op, zodat het vlugger opschiet dan tot nu toe; want de wereld heeft in de zeer korte tijd voor de voleinding behoefte aan dit werk van Mijn grote genade! Laat je dit door Mij gezegd zijn, jullie heilige Vader, wiens gehele wezen louter liefde is!
3. En schrijf nu verder! Het pas geschapen paar was nu geheel alleen op de grote wereld en de beloofde engel verscheen met het vlammeende zwaard in zijn rechterhand; en toen zij hem zagen, schrokken zij heel erg, zodat zij voor hem wegvluchtten en inwendig trilden van grote angst.
4. En zie, de angst verkortte Eva's tijd en met smart werd zij verlost van de verboden vrucht, die de slang tijdens Adam's blindheid in haar gelegd had.
5. En Adam bekeek de naakte vrucht en merkte dat de vrucht op hem leek, en verheugde zich daarover zeer; en Eva zag Adam's vreugde en drukte vol begeerte deze vrucht van haar liefde aan haar volle borst.
6. En zie, toen kreeg zij een soortgelijke steek in haar borst als de steek van de slang en legde vol angst de vrucht op de grond in de vaste overtuiging dat zij alweer gezondigd had.
7. Maar zie, toen verscheen de grote engel met het zachte gelaat voor het verontruste en bange paar en sprak hen met vaste stem toe:
8. "Wees niet bang en heb geen vrees voor de knecht van Jehova, die van boven naar jullie gezonden is om je de aarde te laten zien en je in te lichten over 's werelds dwaalwegen en ook om jullie en je nakomelingen te tuchtigen indien jullie van de wegen van de eeuwige Liefde en van de oneindige heiligheid van God ooit zouden mogen afwijken.
9. Zie, deze vrucht is voor jullie geen zonde meer; wel is die het gevolg van de drievoudige ongehoorzaamheid tegenover God en is de dood van je vlees, die jullie in je vlees verwekt hebben door je zelfzuchtige begeerte. Jullie mogen deze vrucht niet van je werpen, maar hem volgens de wil van boven houden als getuigenis over jezelf en je vernedering, waardoor je nu zult ondervinden hoe door jullie de zonde en door de zonde de dood in de wereld gekomen is; de vrucht zelf zullen jullie 'Kaïn', of 'brenger van de dood' noemen!"
10. De verschrikte gemoederen van het paar werden door de toespraak van de bode van boven gerustgesteld en Eva nam de op de grond gelegde vrucht weer in haar nog sidderende handen en reikte op aandringen van Adam, ingegeven door de engel, de volle borst aan de zuigeling om daaruit het leven van de aarde te zuigen.
11. En de engel trad aan de linkerzijde van Adam, en Eva met de vrucht op haar rechterarm ging aan Adam's rechterzijde staan, opdat haar hart vrij zou blijven van iedere last en voortaan op alle wegen en paden naar de mens toegewend zou blijven.
12. En zo liepen zij voorbeeldig over de hele aarde om daar alle oorden te bekijken en woonplaatsen uit te zoeken voor hun toekomstige nakomelingen, en voor hen het brood te zaaien door de macht en de kracht die hen door de Liefde verleend was door de grote genade van de erbarming.
13. Want de aarde met alles wat daarop was, was ondergeschikt aan de wil van Adam en de zee en al het water gehoorzaamde zelfs trouw aan de geringste wenk van Adam en was aan hem ondergeschikt

van het oppervlak tot op de diepste bodem en bood vol eerbied zijn rug aan de voeten van zijn heer, zodat hij er naar believen stevig op kon lopen; en alle winden waren aan hem ondergeschikt en alle dieren in het water, op het land en in de lucht gehoorzaamden aan zijn stem.

14. En Adam was verbaasd over de kracht die in hem was en zag en begreep, over wat alles de eeuwige Liefde hem zulke grote kracht verleend had en hij werd buitengewoon vrolijk over die grote genade van boven en zei tegen Eva:

15. "Eva, mijn vrouw, zie, de Heer van de macht en kracht heeft ons gezegend; laten wij onze harten aan Hem offeren, zodat Zijn zegen op aarde gedijt volgens Zijn grote belofte en door jou als nieuwe bewoner van dit oord het licht van de genade mag aanschouwen!"

16. En Eva, vol deemoed en innige vreugde, zei: "Adam, zie, je dienares ligt vol verlangen aan je voeten te wachten op haar heer van de aarde en mij zal geschieden naar jouw wil; neem mijn schuldige hart en offer het aan de Heer!"

17. En Adam droeg in volle overgave Eva op aan de Heer, zoals hem door de Heer bevolen was.

18. En zie, de zegen werd zichtbaar bij Eva en Adam verheugde zich daarover, en ook Eva voelde een grote vreugde. En hoor nu wat de engel van Jehova tegen het opgewekte paar zei, en zijn woorden waren goed gekozen als woorden van de hoogte en als woorden uit de diepte, en het was de eeuwige Liefde Zelf die door de mond van de engel sprak, en deze woorden uit de mond van de engel luidden:

19. "Adam! Jij hebt op de lange reis over de aarde veel ervaring opgedaan; Je zag haar vaste land en haar wateren, en zag ook wat er op en er in is, groeit en zich beweegt; en je zag de grote olifant en in een dalende volgorde alle dieren tot aan de kleinste van de kruipende wormpjes; en je zag de krachtige haai en al het gedierte in de wateren tot aan de kleine diertjes die in een druppel wonen; en je zag ook al het gevogelte in de lucht, van de reusachtige adelaar tot aan het vlindertje en vanaf deze tot aan de kleinste mug; en je hebt al hun kracht, hun deugdelijkheid en hun nut op de proef gesteld; en je zag hieruit ook hoe rijkelijk de eeuwige Liefde voor je gezorgd heeft en door jou ook voor Eva.

20. Je sprak tegen de bergen en zij gaven je antwoord; en je bevroeg de zee en deze antwoordde; en je richtte je stem tot de diepe delen van de aarde en het antwoord is niet uitgebleven, en je richtte de klank van je woorden tot alle bomen, struiken, planten, kruiden en tot al het gras en zij lieten je hun namen weten en vertelden je vol eerbied, waarvoor zij deugden en waarvoor jij ze dus kon gebruiken volgens jouw eigen vrije wil; en zo gaf ook al het gedierte, dat je met de stem van je borst hebt aangesproken, ieder op zijn manier je een begrijpelijk en eveneens volledig antwoord terug en toonde in hoeverre het bestemd was tot dienstverlening aan jou en tot volledige ondergeschiktheid aan je wil; en de winden leerden je hoe je hen kon gebruiken volgens je eigen wil; en dit alles zag en hoorde je en werd ook Eva gewaar.

21. Zie nu, Adam en ook jij, Eva, niet de eeuwige Liefde heeft je dit alles, zoals het leven en zoals Eva, gegeven, maar Zijn grote genade heeft je dit ten geschenke gegeven en je zult dit alles slechts behouden zolang je er volgens de wil van de heilige Vader een wijs gebruik van zult maken; maar het een na het andere zal zich verwijderen uit de invloedssfeer van je grote macht, indien jij je gemoed niet steeds geheel rein houdt voor het aangezicht van Jehova. Wees daarom wijs, zoals de grote, goede en meest heilige Vader wijs is, daar hoog boven de hele schepping en daar in de diepte beneden de hele schepping.

22. En zoals jij bent en voortaan moet zijn en moet blijven volgens de wil van de heilige Vader en volgens je eigen wil, zo moeten ook al jouw nakomelingen zijn en de nakomelingen van Eva moeten zijn zoals zij voor en onder je ogen is.

23. Als echter iemand niet is zoals jij nu bent en voortaan moet zijn en moet blijven, dan zal hij weliswaar de gave gedurende een bepaalde tijd behouden; maar het geschenk van de genade wordt van

hem weggenomen, zodra hij niet meer is zoals jij nu bent, moet zijn en moet blijven. En zelfs de nakomelingen van Eva zullen zich boven hun hoofden verheffen en hen ontrouw worden tot in het merg van hun gebeente en zullen de honden achterna rennen en zullen zich voeden met de uitwerpselen van de slangen en hun kinderen zogen met de borsten van adders; en jouw nazaten zullen door hen worden vergiftigd en zullen zowel lichamelijk als geestelijk een bittere dood in eeuwige schande en kwellende smaad sterven.

24. En zie nu, Adam, en luister, Eva! Nog zijn jullie in het paradijs, daar waar de eeuwige Liefde je geplaatst heeft voor en na je zonde en voor en na de vernietiging; maar indien jullie ooit het getrouw in acht nemen van de wetten van de liefde en de geboden van wijsheid van de heilige Vader zouden vergeten, dan word je uit deze mooie tuin door dit vlammeende zwaard verdreven en jullie noch iemand van al jullie afstammelingen zullen verder gedurende de hele tijd van je lichamelijke leven ooit meer toegelaten worden, tot aan de tijd van de belofte, - en pas na die tijd van belofte zullen de kinderen van de verlossing en de daaruit voortkomende nieuwe schepping door de eeuwige Liefde binnengelaten worden.

25. Onthoud dit goed, Adam, en Eva, overweeg dit ook! De vrucht die uit jou, Eva, te voorschijn zal komen, moet jij, Adam, 'Abel' noemen en je moet hem voor eeuwig aan de Heer van de Heerlijkheid offeren; want zijn naam betekent 'zoon van de zegen' en hij zal de eerste voorloper zijn van Hem, die eens volmaakt in de grote tijd der tijden van boven uit de schoot van de macht en de kracht van Gods heiligheid zal komen.

26. En nu, nadat ik volgens de wil van de eeuwige Liefde jullie geleid en alles getoond en gezegd heb, is mijn zending voor het werk van de eeuwige Liefde in de Vader van alle heiligheid en goedheid volbracht en moet ik weer onzichtbaar worden; maar onzichtbaar zal ik jullie van stap tot stap volgen en zal al je schreden tellen, zoals de onwankelbare wil van Jehova dat verlangt.

27. En jullie zullen mij altijd weer te zien krijgen, zo dikwijls je in volledige overgave je harten aan de Heer der heerlijkheden zullen offeren; en ik zal jullie offer in een vat opvangen en zal het omhoog naar God dragen en zal het uitschudden voor het aangezicht van de Zoon en dan zal de grote, heilige Vader welbehagen vinden in je werken.

28. Maar jullie zullen mij ook te zien krijgen als je van de wetten van de liefde en van de geboden van de heilige Vader zou of kon afwijken, zoals je mij nu nog ziet met het vlammeende zwaard in mijn rechterhand om je uit de ruïne te verdrijven en aan jou, Adam, een groot deel van de geschenken van de eeuwige Liefde uit Zijn grote genade te ontnemen en je dan, zwak en vol angst voor het geringste geruis van het gras, achter te laten."

29. En zie nu, jij blinde schrijver van dit nieuwe levende woord van Mij in jou, zoals ook in jullie allen, en bekijk Adam, hoe hij nu met de vaardigheden waarmee hij toegerust was, volkomen een heer over de wereld, in het paradijs leefde als een op één ding na volmaakt mens; en al zijn volmaaktheden waren slechts een geschenk van Mij en hij behield ze tot aan de tijd dat hij Mij één enkele keer vergat, nadat de engel voor zijn ogen onzichtbaar geworden was.

30. En zie nu, alles wat Adam aan geschenken bezat wil ik als een blijvende gift aan jullie geven en nog ontelbaar veel meer en iets nog oneindig veel groters, namelijk Mijzelf en alles wat van Mij is zal ook van jullie zijn, als jullie Mij liefhebben en niets anders doen dan liefhebben!

31. Maar waar is jullie liefde, waarvoor Ik zo'n hoge prijs heb betaald en die Ik voor eeuwig de Mijne mocht noemen?! O, hiervan is nog slechts zeer weinig over op aarde! Zij is zo licht en zo teer en jullie willen haar niet en zoeken haar ook niet waar zij met verlangen op je wacht, en jullie versmaden de grote kostbaarheid in haar!